

om, hvad han mener om dens Berettigelse. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme og Vedtagelse i det høje Ting.

Justitsministeren (Steincke): Jeg kan takke samtlige ærede Ordførere, om end ikke for alles Vedkommende for Tilslutning i Realiteten, saa dog i hvert Fald for den Velvillie, hvormed man har diskuteret Problemerne, som jeg selv indrømmer er vanskelige. Jeg takker navnlig den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), fordi de følte sig overbevist om, at den Vej, der her er gaaet, er den rigtige. Det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Nygart) tror jeg derimod ser Skræmmebilleder, som i Virkeligheden ikke findes. Selv om det ærede Medlem ikke som det 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) talte paa en vid historisk Baggrund og oprullede nogle af de uhyggeligste Tilfælde af administrative Misbrug, der er foregaaet i Historien, er ogsaa det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem meget betænkelig, saa snart det drejer sig om Indgreb i Retsgoder. Den personlige Frihed sætter vi alle sammen højt. Ja, men naar det drejer sig om Personer som dem, der her er Tale om, gælder det jo alligevel om en Afvejning af Spørgsmaalet: hvad sætter du højest, enten hans personlige Frihed eller Beskyttelse for en hel Kreds af Samfundsborgere, navnlig Børn og mindreaarige? Og da maa jeg tilstaa, at disse Udtalelser om den absolutte personlige Frihed i Favør af den, der altid misbruger eller er mistænkt for at misbruge denne Frihed, for mig bliver lidet tiltalende Fraser. Jeg lægger i saadanne Tilfælde mere Vægt paa Hensynet til Samfundets Beskyttelse end paa Hensynet til de faa abnorme, der ikke kan lade være at misbruge denne Frihed.

Det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem mente, at man, naar dette Lovforslag var ophøjet til Lov, kunde blive indespærret blot paa Mistanke, medens Mindretallet dog kræver, at der skal være begaaet en strafbar Handling. Men er det nu rigtigt, at der bør være begaaet en strafbar Handling? Det er jo netop det afgørende Spørgsmaal. Under Debatten i Folketinget nævnte jeg blot fra min egen Erfaringskreds adskillige Tilfælde, hvor det efter alt foreliggende netop vilde være urimeligt at kræve, at der paa ny skulde være begaaet Uterlighed eller Voldshandling mod Børn, før man greb ind overfor vedkommende. Det lader ikke til, at disse Eksempler har gjort noget

Indtryk paa det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem. Jeg skal nu gentage dem kort, det er muligt, at de dog kan gøre Indtryk paa andre. Jeg havde for nogle Aar siden med en Person at gøre, der ligeledes var straffet adskillige — jeg erindrer ikke hvor mange — Gange for Sædelighedsforbrydelser overfor Børn. Der var ingen Tvivl om, at han ikke i Længden vilde kunne modstaa sine perverse Tilbøjeligheder i saa Henseende. Denne Person blev umiddelbart efter sin Løsladelse set udenfor Pige-skoler hver eneste Eftermiddag, naar Børnene skulde gaa fra Skole; der var ikke fjerneste Tvivl om, hvad Formaalet med disse Besøg var. Jeg siger overfor et saadant Tilfælde, at hvis man har tilstrækkelig betryggende Kontrol i Lægeudtalelser om ham, og der er blevet foretaget en tilstrækkelig betryggende Undersøgelse af hans Forhold i øvrigt gennem Domstolene, saa foretrækker jeg fra Samfundets Synspunkt, at denne Mand uskadeliggøres, inden 10—20, eller hvor mange Børn det nu skal være, paa ny er skændet eller misbrugt. Der er ogsaa andre, ikke saa graverende, Tilfælde. Der er Tilfælde, som jeg ligeledes har nævnt, og som man nærmest kan kalde sørgelige Tilfælde, hvor visse Sygdomme eller ligefrem Alderen øver Indflydelse i Retning af at svække Selvkontrollen, uden at vedkommende endnu kan kaldes sindssyg. Det gælder om visse Alkoholister, det gælder om visse Syfilitikere, det gælder ogsaa om visse i øvrigt hidtil paa enhver Vis agtværdige og hæderlige Medborgere, som nærmer sig den senile Demens, og som har Tilbøjeligheder i den omtalte Retning. Der kan være Tilfælde, hvor Familien gaar i Skræk hver Dag for, hvornaar denne ældre og i øvrigt ansete Person falder for Straffeloven. Og der kan være Tilfælde, hvor det netop ogsaa af Hensyn til at beskytte ham selv er i hvert Fald det mest humane at give denne Adgang, her er Tale om, fremfor at forlange, at han først skal have gjort sig skyldig i en Forbrydelse, set fra Hensynet til ham selv, og altsaa have krænket eller ødelagt saa og saa mange Børn, set fra Hensynet til Samfundet. Der kan være Tilfælde her, hvor man ikke kan klare sig ved en Straffelov, og hvor det i hvert Fald vilde være ganske inhumant at forlange en Straffelov. Derfor har jeg ikke villet gaa Straffelovens Vej, hvorimod jeg har villet være med til at skabe det størst mulige Værn, saaledes som Folketinget ved Ændringsforslag har foreslaaet, for at der, naar vi gaar den anden Vej, ikke skal kunne ske Misbrug. Det kan aldeles ikke